

И срѣдъ бурния плачъ и сълзитѣ — той си мислѣше, какъ ще изплати чашката медъ — пара по пара — ще я изплати той на търговеца, защото той, Карлъ, не е кралъ никога прѣди, той не е крадецъ! . . .

И когато си мислѣше това, гръмнаха камбанитѣ на цѣлия малкъ градъ . . .

Бѣше срѣщу нова година, и срѣдъ тържественитѣ звукове и пѣсни една душица тихо, тихичко се издигаше къмъ синьото слънчево небе . . .

